

Sygn. akt III KK 456/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk (przewodniczący)
SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek (sprawozdawca)
SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Marta Brylińska

w sprawie **H. G.**,
w przedmiocie wydania wyroku łącznego,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,
w dniu 14 stycznia 2020 r.,
kasacji, wniesionej na korzyść skazanego przez Ministra Sprawiedliwości -
Prokuratora Generalnego,
od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w K.
z dnia 25 marca 2019 r., sygn. II K (...),

**uchyła zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K..**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w K. wyrokiem łącznym z dnia 25 marca 2019 r., sygn. II K (...), wydanym wobec skazanego H. G. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 3 k.k. połączył kary ograniczenia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w K.:

- z dnia 26 października 2016 r., sygn. II (...) za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. popełniony w okresie od dnia 19 maja 2016 r. do dnia 11 czerwca 2016 r. w wymiarze roku ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 godzin miesięcznie;

- z dnia 6 czerwca 2017 r., sygn. II K (...), za czyn z art. 191 § 1 k.k. w zb. z art. 158 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełniony w dniu 23 kwietnia 2016 r. za czyn z art. 289 § 2 k.k. popełniony w dniu 23 kwietnia 2016 r. oraz za czyn z art. 289 § 2 k.k. popełniony w dniu 23 kwietnia 2016 r., za które wymierzono karę łączną 2 lat ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 godzin w stosunku miesięcznym, orzeczono od oskarżonego kwotę 3000 zł na rzecz pokrzywdzonego tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę.

Sąd Rejonowy wymierzył H. G. karę łączną 2 lat i 4 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 godzin w stosunku miesięcznym. Ponadto, na podstawie art. 577 k.p.k., na poczet orzeczonej kary łącznej ograniczenia wolności Sąd zaliczył H. G. część kary ograniczenia wolności wykonanej w sprawie II K (...) Sądu Rejonowego w K. w wymiarze 95 dni i stwierdził, że w pozostałym zakresie opisane wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu (k. 15 akt).

Wyrok nie został zaskarżony i uprawomocnił się w dniu 8 maja 2019 r. (k. 20 akt).

Kasację od wyroku Sądu Rejonowego wniósł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny zaskarżając go w całości na korzyść skazanego i zarzucając „rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 86 § 1 k.k., polegające na wymierzeniu H. G. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w K. z dnia 25 marca 2019 r., sygn. II K (...), kary łącznej ograniczenia wolności w wymiarze 2 lat i 4 miesięcy, w sytuacji, gdy górna granica kary łącznej ograniczenia wolności określona naruszonym przepisem nie mogła przekroczyć 2 lat”.

Skarżący wniósł o uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna, gdyż zaskarżone orzeczenie zostało faktycznie wydane z rażącym i mającym istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia naruszeniem przepisu prawa karnego materialnego, wskazanego w zarzucie kasacji. Wobec oczywistej zasadności kasacji, możliwe było jej uwzględnienie na posiedzeniu bez udziału stron.

Zgodnie z dyspozycją art. 86 § 1 k.k., jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej, określone w art. 85 k.k., sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. Przepis ten wyznacza zatem dolną i górną granicę kary łącznej, możliwą do orzeczenia na podstawie uprzednio orzeczonych kar jednostkowych. Natomiast zgodnie z art. 86 § 4 k.k., zasady wymiaru kary łącznej określone w § 1-3 stosuje się odpowiednio, jeżeli przynajmniej jedną z kar podlegających łączeniu jest już orzeczona kara łączna.

W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy połączył orzeczone prawomocnymi wyrokami wydanymi w sprawach o sygn. akt II K (...) i II K (...) kary ograniczenia wolności odpowiednio w wysokości jednego roku i 2 lat, a następnie ukształtował wymiar kary łącznej na 2 lat i 4 miesiące ograniczenia wolności.

Mając na uwadze dyrektywy wymiaru kary łącznej, uregulowane w przepisie art. 86 § 1 k.k. stwierdzić należy, że dolna granica kary łącznej ograniczenia wolności, jaka mogła być orzeczona wobec H. G. to kara 2 lat ograniczenia wolności. Jednocześnie taki wymiar kary łącznej ograniczenia wolności był wymiarem maksymalnym, wynikającym wprost z treści art. 86 § 1 k.k. Kara łączna wskazana w wyroku łącznym Sądu Rejonowego w K. to kara 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności, czyli sankcja powyżej maksymalnego wymiaru.

Orzeczenie o karze łącznej w wymiarze 2 lat i 4 miesięcy ograniczenia wolności, a więc powyżej górnej granicy kary łącznej, nastąpiło z rażącym naruszeniem przepisów art. 86 § 1 k.k. Wskazana obraza art. 86 § 1 k.k. ma istotny wpływ na treść orzeczenia, jako że oskarżony ponosi dolegliwość inną niż została przewidziana w ustawie – albo zbyt łagodną, albo zbyt surową, jak w niniejszej

sprawie (por. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 sierpnia 2014 r., V KK 216/14).

W toku ponownego rozpoznania sprawy Sąd Rejonowy będzie miał na względzie treść art. 86 § 1 k.k., zgodnie z którym kara łączna ograniczenia wolności nie może przekraczać 2 lat.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.